

Budú nakoniec iba laici brániť Učiteľský úrad?

Stefano Fontana

2. septembra 2022 ✚ Cirkev

Odkedy to vyzerá, že pastieri nasledujú verejnú mienku, pri kontroverzných výrokoch sa čoraz častejšie ozývajú laici žiadajúci vysvetlenie. A nejde pritom o ojedinelé prípady, ale o dôsledok úmyselného ustupovania duchu sveta, ktorý vytvára bolestivé a škodlivé prevrátenie úloh medzi Cirkvou učiacou a vyučovanou...

Ježiš Kristus odovzdáva Petrovi kľúče

zdroj: wikimedia commons

Zdá sa, že v Cirkvi sa situácia prevrátila. Na to opäť upozornila Luisella Scrosatiiová vo svojom redakčnom článku minulý štvrtok. Kedysi to boli cirkevné authority, čiže tí, ktorých povinnosťou v Cirkvi bolo učiť, aby urobili poriadok, keď „cirkevná základňa“ začala prekračovať isté hranice. Dnes je to však cirkevná základňa, kňazi, ale predovšetkým laici, ktorí žiadajú od Magistéria vysvetlenie toho, čo hovorí, pripomínajúc mu predchádzajúce dokumenty Magistéria, ktoré hovoria opak, a že existujú teologické otázky, ktoré sú uzavreté, pretože Magistérium sa k nim už definitívne vyjadrilo, že ho skrátka... koriguje. Ak to kedysi bol pápež alebo biskup, kto korigoval avanturistické teologické stanoviská, dnes je to na chudákoch laikoch, aby volali Magistérium na zodpovednosť za to, čo... učí.

Keď bola publikovaná exhortácia *Amoris laetitia*, ozvali sa – napriek tomu, že nepatria k učiacej, ale k vyučovanej Cirkvi – a poukázali na to, že je v protiklade s *Familiaris consortio* a *Veritatis Splendor*. Keď pápež František podpísal Deklaráciu z Abú Zabí, ozvali sa, aby upozornili, že je v rozpore s *Dominus Jesus*, vyhlásením o jedinečnosti a všeobecnom spásanosnom poslaní Ježiša Krista. Teraz, keď sa na vysokých miestach podnikajú kroky smerujúce k nahradeniu *Humanae vitae*, je potrebné zdôrazniť, že toto učenie treba považovať za definitívne, pretože Pavol VI. sa zaň zasadil celou svojou apoštolskou a magisteriálnou autoritou.

V reakcii na ustavičné pokusy dosiahnuť svätenie žien za diakonky je človek nútený upozorniť súčasné Magistérium, že predchádzajúce Magistérium – , ktoré bolo taktiež Magistériom – s Jánom Pavlom II. už túto otázku vyhlásilo za uzavretú. Redaktor Cascioli musel na stránke lanuovabq.it niekoľkokrát pripomenúť, že predsa existuje inštrukcia Kongregácie pre náuku viery z roku 2003, ktorá zakazuje právne

uznanie civilných zväzkov osôb rovnakého pohlavia, a to napriek tomu, že biskupi, cirkevné konferencie, národné synody, ba dokonca sám pápež František sa vyslovili za ich právne uznanie. Luisella Scrosatiová musela Svätému Otcovi pripomenúť, že podľa Inštrukcie o cirkevnom povolaní teológa *Donum veritatis* teologický výskum sa nemôže týkať vecí, o ktorých Magistérium už definitívne rozhodlo, keďže pápež František v lietadle pri návrate z Kanady hovoril o teologickom skúmaní témy antikoncepcie. Ale prečo to musia byť práve veriaci na najnižších úrovniach Cirkvi a, opakujem, najmä laici, ktorí musia pripomínať existenciu týchto minulých, ale nie zastaraných učení? Či pápeži a biskupi nevedia, že tieto dokumenty existujú?

Zoznam by mohol pokračovať ďalej a ďalej, v súčasnosti sa denne objavujú vyjadrenia z vysokých cirkevných kruhov, ale aj z diecéz, ktoré stále chcú presadzovať čosi nové, takže veriaci sú nútení im pripomínať, že existuje aj staré učenie a že ak chcú ukázať čosi nové, musia garantovať, ale bez úskokov, trikov či „poznámok pod čiarou“, že to nie je v rozpore so starým učením. Teraz však akoby prebiehala neustála naháňačka: oni utekajú vpred, základňa (istá základňa...) sa dožaduje zodpovednosti za vybočenia a pripomína im predchádzajúce učenie, o ktorom sa zjavne tvária, že ho nepoznajú. Kedysi to bolo presne naopak. Akoby sa Cirkev prevrátila naruby. Treba však priznať, že toto „naháňanie“ je vyčerpávajúce, škodí viere a je aj dosť otravné. Vyzerá to ako seriálové epizódy treťotriednej telenovely. Máme donekonečna pripomínať pápežovi, vatikánskym dikastériám a biskupom, že v takom a takom dokumente je také a také vyhlásenie? Ako dlho budeme hrať túto rolu?

Čo je však najzávažnejšie, že sa to nedeje náhodou, ale je to dôsledok nastavenia novej teológie postmodernizmu. Keď na začiatku II. vatikánskeho koncilu otcovia odmietli schémy Rímskej kúrie, stalo sa nevyhnutným, a to, že teológovia (ktorí pomáhali biskupom, ale ich aj usmerňovali) získajú navrch. Dôvodom bolo, že akonáhle bola teológia zasadená do historického a existenciálneho kontextu, rozhodujúce slovo v nej získali tí, ktorí sa najlepšie vedía spojiť s týmto historickým kontextom, čiže teológovia (progresivisti), zatiaľ čo úloha tých, ktorí musia dbať o zachovanie toho, čo je dávne, teda cirkevnej autority, bola odsunutá až na druhé miesto. **Každé magisteriálne stanovisko, ktoré nezodpovedá všeobecnému zmyslu verejnej mienky, sa považuje za zastarané.**

Teológia „antropologického obratu“ neodmysliteľne vyžaduje, aby Magistérium sledovalo „znamenia času“, zredukované na to, ako svet zmýšľa v mnohých otázkach. Teraz sa samotné Magistérium, a nielen teológovia, vydalo týmto smerom, takže je na úbohých veriaciach cirkevnej základne, najmä na laikoch, aby začali skúmať tradičné Magistérium a kládli otázky: Ale ak tento dokument hovorí toto a toto..., prečo hovoríte čosi iné...?

Môže Cirkev takto ďalej pokračovať?

Preklad z lanuovabq.it

Portál Christianitas.sk odporúča:

Taliansky historik a profesor, Roberto de Mattei prináša v knihe **Druhý vatikánsky koncil. Doposiaľ nenapísané dejiny** (slov. vydanie – Nadácia Slovakia Christiana), ucelený pohľad na udalosť, ktorá zásadným spôsobom ovplyvnila život v katolíckej Cirkvi v druhej polovici 20. storočia a nemalou mierou naň

vplýva i dnes.

Záujemcovia si môžu túto vysokohodnotnú knihu objednať na adrese:

<https://www.christianashop.sk/druhy-vatikansky-koncil-doposial-nenapisane-dejiny/>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/budu-nakoniec-iba-laici-branit-ucitelsky-urad/>